Міністерство освіти і науки України Львівський національний університет імені Івана Франка Факультет електроніки та комп'ютерних технологій

Звіт

про виконання лабораторної роботи №10

«Вказівники.»

Виконала:

студентка 1 курсу

групи ФЕП-11

Антошкова Аліна Олександрівна

Викладач:

ас. Кужій Ю.І.

Мета роботи: Вивчити поняття і застосування вказівників.

Хід роботи:

- 1. Опрацювала і засвоїла матеріал наведений в теоретичних відомостях.
- 2. Написала функцію для обчислення довжини стрічки, не використовуючи жодних бібліотек, окрім stdio.h.

```
-o-
                                                    ∝ Share
main.c
                                                                            Output
                                                                  Run
 1 #include <stdio.h>
                                                                          Довжина стрічки: 12
3 int len(char* str) {
      if (*str == '\0') {
           return 0;
6
       return 1 + len(str + 1);
8 }
9
10 int main() {
       char str[] = "I love music";
       printf("Довжина стрічки: %d\n", len(str));
```

3. Написала функцію з прототипом: int* toPoint(int x, int y). Функція виділяє вільну пам'ять на два цілочисельні значення, записує в них координати точки і повертає вказівник на проініціалізовану точку. В main() вивела точку та вказівник на неї, а потім звільнила виділену пам'ять.

```
main.c
                                            [] ×

≪ Share

                                                                                  Output
1 #include <stdio.h>
                                                                                Точка: (2, 3)
2 #include <stdlib.h>
                                                                                Вказівник на неї: 0х8с92а0
4 int* toPoint(int x, int y) {
      int* ptr = (int*)malloc(2 * sizeof(int));
       if (ptr == NULL) {
           printf("Помилка виділення пам'яті\n");
9
10
        ptr[0] = x; ptr[1] = y;
        return ptr;
14 int main() {
    int* ptr = toPoint(2, 3);
       printf("Точка: (%d, %d)\n", ptr[0], ptr[1]);
printf("Вказівник на неї: %p\n", ptr);
16
18
        free(ptr);
19
20
```

4.Написала програму, що виконує прості арифметичні операції. Створила чотири функції для додавання, віднімання, множення та ділення дійсних чисел. Зберегла вказівники на ці функції у масив вказівників. Зчитала з консолі ввід типу 1.28+3.14, розбила на операнди і оператор, викликала відповідну функцію з масиву вказівників на операції, вивела результат.

```
« Share
main.c
                                                                  Run
                                                                           Output
 1 #include <stdio.h>
                                                                         Введіть приклад: 1.28+3.14
   #include <stdlib.h>
                                                                          4.420
4 float add(float a, float b) {
      return a+b;
6 }
8 float subtract(float a, float b) {
      return a-b;
10 }
12 float multiply(float a, float b) {
       return a*b;
14 }
16 float divide(float a, float b) {
       if (b != 0) {
18
          return a / b;
19
20
      printf("Помилка: ділення на нуль\n");
22 int main() {
       float a, b;
23
```

Висновок: Під час виконання лабораторної роботи вивчила основи роботи з вказівниками. Навела приклади використання вказівників для роботи з динамічною пам'яттю, створення функцій, які повертають вказівники, а також для масивів вказівників на функції. Краще зрозуміти, як працює динамічне управління пам'яттю, а також як ефективно використовувати вказівники для реалізації різних програмних задач.